

Batthyány Ilona grófnő

1842—1929

1929. március 21-én örök álmra hűnyta le szemeit a mi nagy jóltevőnk, özv. *Beniczky* Gáborné, aki végrendeletében a budapesti unitárius egyházközségről is megemlékezett. Budapesten V. ker. Klotild-utca 16. sz. háromemeletes házát kifejezetten azzal a rendeltetéssel hagyta egyházközségünkre, hogy annak jövedelme *budapesti unitárius szegény iskolásgyermek*ek segélyezésére szolgáljon. Egyházközségünk az elhunyt temetésén külsőleg is kifejezést adott háládatos érzéseinek, amikor 3 lekipásztor és a világiak kegyeletes sora kísérte ki az utolsó útra, a Kerepesi temetőben lévő *Batthyány-Mauzóleum*ba, végső nyugovó helyére.

Életének külső körülményeiről ideiktatjuk a következőket: Mint az első magyar alkotmányos miniszterelnöknek, gróf *Batthyány Lajos*nak leánya, 1842-ben született. Hétéves korában jutott árvaságra, amikor édesapját 1849-ben, az emlékezetes október 6-án, az „Uj épületben“ kivégezték. A gyermeki lélek ezt a sebet egy hosszú életen át nemes büszkeséggel hordozta, s ott volt, amikor a magyar nemzet hálás kegyelete az „*Örök Mécses*“ lángját meggyújtotta az eltűnt „*Neu Gebäude*“ tőszomszédságában. A magyar alkotmány vértanúja megkapta az erkölcsi elégtételt; jó szolgálatai pedig meg vannak örökítve a történelem lapjain.

A nagy jóltevő egyházunkhoz 1879. július 21-én csatlakozott s még abban az évben házasságra lépett *Beniczky Gábor* földbirtokossal. Az esketési szertartást *Ferencz József* püspök végezte. Második házasságából született *Lea* nevű kis

leánya még 1883. február 27-én elhunyt. Ő is ott nyugszik édesanyja és nagyszülői mellett a Kerepesi temetőben.

A kihirdetett végrendeletet a Keglevich ág megtámadta s az ebből folyó per még mai napig is tart. A budapesti unitárius egyházközség nem mehetett bele a végeláthatatlan pörösködésbe. Kiegyezett a felekkel. S az így kapott pénzösszegeből megvette — más alapjaink támogatásával — a VII. ker. Szövetség-u. 18. sz. házat. Ennek a háznak tiszta bérjövödelme biztosítja egyházunkat, hogy a nagy jótevő nemes intencióinak meg tudunk és meg fogunk felelni.

A síron Ilona napján és november elsején, egyházunk részéről is ott virítanak a hála és a kegyelet virágai. S a hervadó virágok mellett „iskolás gyermekeink“ szívében hervadhatatlanul él a nagy jótevő emléke.

Józan Miklós